

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. június hó 20. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette miatt **Lrendű vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2017. április 12. napján kihirdetett **14.B.170/2015/89.** számú ítéletét megváltoztatja akként, hogy a szabadságvesztés tartamát **3 (három) évre enyhíti.**

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a vádlott állandó lakcíme [cím], tartózkodási helye: [cím], személyazonosító igazolványának száma [szám].

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottat testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés I., helyesen 1. fordulat] miatt 3 év 6 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A szabadságvesztésbe a vádlott által 2014. november 11. napjától 2016. október 26. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

Az eljárás során lefoglalt bűnjelek közül a 7. tétel alatti kést elkobozta, az 1-6., 8-16. tétel alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette, az 1-4., 10., 17-19. tétel alattiakat megsemmisíteni, az 5., 6., 8., 9., 11-16. tétel alattiakat [sértett neve] tanúnak - helyesen sértettnek - kiadni rendelte.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 141.138,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

Fellebbezett az ügyész az 1., 2., 4., 19. tétel alatti bűnjelek megsemmisítése miatt, annak mellőzése és e bűnjelek tárgyletként történő kezelése és az iratokhoz csatolása, a vádlott felmentés,

a védő jogos védelmi helyzet megállapítása és a vádlott felmentése érdekében.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartva, a tényállás helyesbítése mellett indítványozta, hogy az ítélet az első fokú ítéletet változtassa meg, az 1., 2., 4., 19. tétel alatti bűnjelek megsemmisítésére vonatkozó rendelkezést mellőzze, azokat rendelje tárgyletként kezelni és csatolja az iratokhoz, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

Utalt az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértésére, ezzel kapcsolatos álláspontját részletesen indokolta.

A védő a fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbezését részletesen indokolta és másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta, melyhez a vádlott is csatlakozott.

Az ítélet az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértésére, ezzel kapcsolatos álláspontját részletesen indokolta.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, a lehetséges és szükséges körben lefolytatta.

Eljárási szabályt sértett azonban, amikor [tanú 1] és [tanú 2] tanúk vallomásának azt a részét, amely arra vonatkozott, hogy a helyszínen meghallgatott személyek mit nyilatkoztak, illetve a rendőri jelentés ugyanezt tartalmazó részét bizonyítékként értékelte.

A Be. 168. § (1) bekezdés utolsó mondata értelmében a gyanúsított és a tanú kihallgatásáról jelentés nem készíthető. A Be. 78. § (4) bekezdése alapján nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközökből származó tény, melyet tiltott módon szereztek be. Ezért az ítélet az első fokú ítélet 15. oldal második bekezdés első és második mondatát, valamint a negyedik bekezdés utolsó mondatát mellőzte, és azt a bizonyítékok köréből kirekesztette.

E bizonyítékok kirekesztése ellenére az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott.

Azt az ítélet az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértésére, ezzel kapcsolatos álláspontját részletesen indokolta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok mérlegelése alapján állapította meg, mely tényállás a másodfokú bíróság álláspontja szerint hiánytalan és megalapozott.

A vádlott az eljárás során mindvégig arra hivatkozott, hogy a sértett és annak családtagjai támadtak rá, ő csak védekezésésképpen szűrhatta meg [sértett neve] sértettet egy kaszával.

Ezzel szemben a tanúk vallomása cáfolta a vádlott ezen védekezését. A sértett vallotta, hogy egyedül tartózkodott az udvaron, amikor a vádlott minden előzmény nélkül a sötétből előlépve őt

hasba szúrta. Miután segítségéért kiállított, azután jöttek ki a családtagok a házból, majd ekkor került sor a vádlott bántalmazására.

A sértett vallomásával egyezően nyilatkozott [tanú 3], [tanú 4], [tanú 5], [tanú 6], [tanú 7] és [tanú 8] tanú is.

Az elsőfokú bíróság a tanúk vallomását - bár mindegyikük teljesen elfogulatlanak nem tekinthető - elfogadta, és a vádlott jogos védelmi helyzetre való hivatkozását elvetette.

A vádlott saját vallomása szerint is egy bicskával és egy kétélű tőrkelssel ment a helyszínre annak ellenére, hogy tudta, hogy [tanú 3]-nál nagy társaság van.

A vádlott előadását a tanúk vallomásán kívül az elkövetés módja tekintetében az igazságügyi orvosszakértői vélemény is cáfolta.

A szakértői vélemény cáfolta a vádlott azon előadását is, hogy neki szűrt sérülése keletkezett a bántalmazás során.

Így az elsőfokú bíróság a vádlottat emiatt is szava hihetetlennek tekintette.

A törvényszék a bizonyítékok értékeléséről számot adott, indokait részletesen kifejtette. A bizonyítékok mérlegelése az elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is törvényes. E körben kifejtett jogi álláspontját is osztotta a másodfokú bíróság.

Egyetértett az ítéletábra a főügyészség nyilvános ülésen kifejtett zaklatással kapcsolatos jogi álláspontjával is. Mivel a zaklatásra a vádlott részéről közvetlenül a testi sértési cselekményt megelőzően került sor, ezért az egységes bírói gyakorlat alapján ez a magatartása beleolvad a testi sértésbe, annak külön bűncselekménykénti értékelésére nem kerülhet sor.

Az irányadó tényállás mellett - mely szerint a vádlott volt aki először a sértettet megszurta és ezt követően került sor az ő bántalmazására - az elsőfokú bíróság helyesen vetette el a vádlott jogos védelmi helyzetre hivatkozását.

A bűnösségi körülményeket a törvényszék hiánytalanul vette számba és megfelelően értékelte, amikor az öt év középmértéktől a vádlott javára eltérve állapította meg a szabadságvesztés tartamát.

A másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelte a hosszú büntetőeljárás hatálya alatt állást, valamint azt, hogy az első fokú ítélet óta is több mint egy év eltelt.

A további enyhítő körülményekre figyelemmel az ítéletábra álláspontja szerint a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés enyhítése indokolt, ezért annak tartamát három évre enyhítette.

Helyesen alkalmazott a büntetett előéletű vádlottal szemben az elsőfokú bíróság közügyektől eltiltást, annak tartama arányos.

Az ügyészi fellebbezést illetően utal arra az ítélet tábla, hogy a bűnjeljegyzék 1., 2., 4., 19. tétel alatti tárgyak (törletek, biológiai anyagmaradványok) olyan bizonyítási eszközök, amelyek tárgyi valóságukban a nyomozás során, a nyomozó hatóság közreműködésével jöttek létre. Nincs olyan személy, aki azokat korábban birtokolta volna, ezért lefoglalásuknak nem lenne helye.

Miután a nyomozó hatóság tévesen ezeket a tárgyakat lefoglalta, a bíróságnak rendelkeznie kell ezekről a bűnjelekről. A helyes eljárás az előbbieken kifejtettekre figyelemmel az lenne, hogy a nyomozó hatóság kezelje azokat tárgyleletként.

Amennyiben azonban e tárgyak bűnjelként lefoglalásra kerülnek, utóbb azok tárgyleletként történő őrzésére nincs lehetőség.

A Büntető Kollégium Vezetők Országos Értekezlete (2017.06.14-16.) is akként foglalt állást, hogy ilyen esetben ezeket a bűnjeleket már csak a fertőzés veszélye miatt sem lehet az iratok között kezelni. Amennyiben ezek lefoglalásra kerülnek, a lefoglalás megszüntetése mellett azok megsemmisítésére kell, hogy sor kerüljön. Ezt az álláspontot a Szegedi Ítélet tábla kollégiumi ülése is elfogadta.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ide vonatkozó rendelkezése helyes.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla az enyhítésre irányuló fellebbezést alaposnak ítélve, az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Megállapította, hogy a vádlott állandó lakcíme: [cím], tartózkodási helye: [cím], személyazonosító igazolványának száma: [szám].

A Be. 386. § (1) bekezdése alapján az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2018. június 20.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.
előadó bíró

Dr. Cserhádi Ágota sk.
bíró

A Szegedi Ítélet tábla Bf.I.353/2017/6. számú és a Kecskeméti Törvényszék 14.B.170/2015/89. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. június 20.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő